

siężna wojewódzka kwota dotacji, oraz 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W uzasadnionych przypadkach kwota dotacji dla powiatów może zostać zmniejszona lub zwiększona, nie więcej jednak niż o 10%, w zależności od znajdujących się w powiecie typów domów oraz uzyskanych dochodów z tytułu odpłatności za pobyt w domu.

§ 4. 1. W każdym miesiącu wojewoda przekazuje kwotę dotacji dla powiatu na podstawie uzyskanych informacji o rzeczywistej liczbie mieszkańców domów w powiecie według stanu na koniec każdego miesiąca.

2. Powiatowi, który w ciągu 15 dni na zwolnione miejsce w domu nie przyjmie nowej osoby, zmniejsza się kwotę dotacji w następnym miesiącu, w części przeznaczony na dofinansowanie pobytu tej osoby w domu.

3. Kwotę dotacji, o której mowa w ust. 2, wojewoda może przekazać do innych powiatów po uzyskaniu

informacji o przyjęciu nowego mieszkańca na wolne nie dotowane miejsce, z uwzględnieniem zasady pierwszeństwa tych, które przyjmują do swoich domów również osoby z powiatów nie posiadających określonego typu domu, albo może przeznaczyć na prace remontowe i zakupy inwestycyjne.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, wojewoda dokonuje stosownej zmiany w planie dotacji dla powiatu.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania dotacji celowych z budżetu państwa na dofinansowanie ponadgminnych domów pomocy społecznej (Dz. U. Nr 166, poz. 1246).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1999 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej:

w z. *J. Starega-Piasek*

469

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 26 kwietnia 1999 r.

w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju, dopuszczalnych metod uśmiercania zwierząt stosownie do gatunku oraz organów uprawnionych do kontroli działalności osób, które zawodowo trudnią się ubojem zwierząt lub dokonują uboju w ramach działalności hodowlanej bądź gospodarczej.

Na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawodowego uboju zwierząt może dokonywać osoba, która posiada:

- 1) co najmniej wykształcenie podstawowe,
- 2) tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodzie — ubojowy.

§ 2. 1. Zwierzęta z gatunków zwierząt rzeźnych w rozumieniu przepisów o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej uśmierca się przez wykrwawienie.

2. Wykrwawienie powinno:

- 1) rozpocząć się natychmiast po ogłuszeniu zwierzęcia dokonany przy zastosowaniu jednej z następujących metod:
 - a) użyciu urządzenia bolcowego penetrującego,
 - b) użyciu urządzenia udarowego,
 - c) elektronarkozy,
 - d) użyciu dwutlenku węgla — chyba że nie jest ono wymagane,
- 2) być obfite i całkowite.

3. Zwierzęta wymienione w ust. 1 powinny być wykrwawiane przez nacięcie aorty lub przynajmniej jednej tętnicy z niej wychodzącej albo otwarcie obu tętnic szyjnych wspólnych i obu żył szyjnych.

4. Dopóki wykrwawienie nie zostanie zakończone, nie należy przeprowadzać żadnych czynności związanych z obróbką poubojową.

§ 3. Pisklęta ptaków z gatunków: kura, kaczka, gęś, indyk, bażant, przepiórka, perlica, kaczka piżmowa, struś oraz zarodki tych gatunków ptaków uśmierca się w wylęgarniach przez obcięcie głowy albo zastosowanie dwutlenku węgla w możliwie najwyższym stężeniu tego gazu.

§ 4. 1. Zwierzęta z gatunków zwierząt futerkowych, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, uśmierca się przy zastosowaniu jednej z następujących metod:

- 1) użyciu mechanicznego urządzenia bolcowego wraz z wykrwawieniem,
- 2) iniekcji śmiertelnej dawki środka nasennego,
- 3) porażenia prądem elektrycznym,
- 4) użyciu tlenku węgla,
- 5) użyciu dwutlenku węgla,
- 6) użyciu chloroformu.

2. W przypadku stosowania metody uśmiercania, o której mowa w ust. 1 pkt 1, mechaniczne urządzenie bolcowe powinno być tak ustawione, aby bolec wchodził w korę mózgową.

3. W przypadku stosowania metody uśmiercania, o której mowa w ust. 1 pkt 3, działanie prądu elektrycznego powinno objąć mózg i serce oraz spowodować natychmiastową utratę przytomności i wstrzymanie akcji serca.

4. W przypadku stosowania metod uśmiercania, o których mowa w ust. 1 pkt 4—6, należy stosować możliwie najwyższe stężenia gazu, tak aby zwierzę niezwłocznie utraciło świadomość i nastąpiła jego śmierć, przy czym przy zastosowaniu tlenu węgla uśmiercanie można rozpocząć, gdy objętość tego gazu w pomieszczeniu wynosi co najmniej 1% objętości.

§ 5. 1. Zwierzęta z gatunków zwierząt domowych, a także zwierzęta z gatunków zwierząt laboratoryjnych uśmierca się przy zastosowaniu jednej z następujących metod:

- 1) iniekcji śmiertelnej dawki środka nasennego,
- 2) użyciu:
 - a) eteru,

- b) halotanu,
- c) metoksyfluranu,
- d) enfluranu,
- e) chloroformu.

2. W przypadku stosowania metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przepis § 4 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Uśmiercanie zwierząt, uzasadnione względami humanitarnymi, koniecznością sanitarną lub nadmierną agresywnością powodującą bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego, powinno następować przy odpowiednim zastosowaniu metod określonych w § 2—5 albo przy użyciu broni palnej.

§ 7. Organem uprawnionym do kontroli działalności osób, które zawodowo trudnią się ubojem zwierząt lub dokonują uboju w ramach działalności hodowlanej bądź gospodarczej, jest powiatowy lekarz weterynarii.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

A. Balazs

470

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 5 maja 1999 r.

w sprawie zakresu i metod prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt oraz sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 123, poz. 774 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zakres i metody prowadzenia oceny wartości użytkowej bydła

§ 1. Ocena wartości użytkowej bydła typu użytkowego mlecznego i mięsno-mlecznego obejmuje:

- 1) użytkowość mleczną,
- 2) użytkowość rozplodową,
- 3) ocenę typu i budowy,
- 4) szybkość oddawania mleka,
- 5) temperament zwierzęcia.

§ 2. 1. Oceną użytkowości mlecznej bydła typu użytkowego mlecznego i mięsno-mlecznego obejmuje się wszystkie krowy utrzymywane w stadzie.

2. Ocena użytkowości mlecznej bydła typu użytkowego mlecznego i mięsno-mlecznego obejmuje:

- 1) określanie wydajności mlecznej krowy w okresie laktacji, w oparciu o udoje kontrolne,

2) ustalanie zawartości tłuszczu, białka i liczby komórek somatycznych w łącznej próbie mleka, składającej się z prób pobranych z każdego udoju w ramach udoju kontrolnego,

3) określenie wydajności tłuszczu, białka oraz zawartości tłuszczu i białka w mleku w okresie laktacji w oparciu o wydajność mleczną, o której mowa w pkt 1, i wyniki ustaleń, o których mowa w pkt 2.

§ 3. 1. Udój kontrolny jest przeprowadzany przez prowadzącego ocenę, którego przedstawiciel jest obecny podczas udoju, pobiera próby mleka i dokonuje zapisów w dokumentacji hodowlanej (metoda „A”).

2. Udój kontrolny, o którym mowa w ust. 1, jest przeprowadzany:

- 1) minimum 11 razy w roku i polega na ustaleniu ilości udojonego mleka w okresie 24 godzin oraz pobraniu łącznej próby mleka składającej się z prób pobranych z każdego udoju przeprowadzonego w tym okresie (metoda A 4), albo
- 2) minimum 6 razy w roku i polega na ustaleniu ilości udojonego mleka w okresie 24 godzin oraz pobraniu łącznej próby mleka składającej się z prób pobranych z każdego udoju przeprowadzonego w tym okresie (metoda A 8).